

Skatteministeriet

15. maj 2014
J.nr. 13-0113636

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 171 - Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befodringsfradrag for pendlere i yderkommuner).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3af 8. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Thomas Danielsen (V).

Morten Østergaard

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes oversende en beregning af, hvilke økonomiske konsekvenser det vil have, såfremt pendlere, der er bosat i regeringens ny kategoriserede område 4 - landdistrikter længere væk fra de største byer - alle kan få detsærlige befordringsfradrag, der forlænges, jf. L171.

Svar

I skattelovgivningens regler om forhøjet befordringsfradrag til pendlere i visse yderkommuner med lang daglig befordring¹⁾ er yderkommunerne udpeget på baggrund af kriterier om indbyggernes erhvervsindkomst og tendens til affolkning. Der er 16 kommuner, der opfylder disse kriterier²⁾. Målet med ordningen er at fastholde og gøre det mere attraktivt for personer, der arbejder i de større byer, at bosætte sig i yderområderne.

Den områdetypologi, der henvises til i spørgsmålet, formodes at være fra Regional- og Landdistriktpolitisk Redegørelse fra 2013³⁾, hvor Danmark opdeles i 4 områdetyper (5 hvis man medregner de små øer), hvoraf den ene betegnes "landdistrikter længere væk fra de største byer".

Det bemærkes, at områdetypologien for landdistrikter i Regional- og Landdistriktpolitisk Redegørelse er baseret på sogne, og geografisk dækker området omkring halvdelen af Danmarks areal.

Kategoriseringen af landdistrikter i denne sammenhæng har endvidere et helt andet sigte end sigtet på øgede incitamenter til at være mobile på arbejdsmarkedet, der ligger til grund for udpegningen af yderkommunerne i skattelovgivningen. Det skal også bemærkes, at landdistrikter ikke omfatter byområder. Det vil betyde, at langdistancependlere fra byerne i de nu omfattede yderkommuner ville falde ud af ordningen, hvis landdistrikterne skulle træde i stedet for yderkommunerne i skattelovgivningen.

Da skattesystemet ikke har oplysninger om skattepligtiges tilknytning til sogne, men alene indeholder oplysninger om befolkningens lokalisering på kommuneniveau, er det heller ikke muligt at foretage beregninger af konsekvenserne af at udvide reglerne om forhøjet befordringsfradrag til langdistancependlere, der bor i landdistrikterne.

---

1) For pendlere, der bor i en af udpegede yderkommuner og pendler mere end 120 km dagligt, beregnes befordringsfradraget med den fulde sats for kørsel over 120 km dagligt ligesom for kørsel mellem 24 og 120 km.

2) Bornholm, Brønderslev, Faaborg-Midtfyn, Frederikshavn, Guldborgsund, Hjørring, Langeland, Lolland, Læsø, Morsø, Norddjurs, Samsø, Svendborg, Tønder, Vesthimmerland og Ærø.

3) Regional- og Landdistriktpolitisk Redegørelse 2013, Regeringens redegørelse til Folketinget, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, maj 2013